

Sygn. akt: I C 1261/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie w I Wydziale Cywilnym

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Radosław Tukaj**

Protokolant: Dorota Kośla

po rozpoznaniu w dnia 24 stycznia 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. (...) W.**

przeciwko **K. F.**

o zapłatę

I. umarza postępowanie co do kwoty 1.041,57 zł /jednego tysiąca czterdziestu jeden złotych pięćdziesięciu siedmiu groszy/ wobec cofnięcia pozwu ze skutkiem prawnym w tym zakresie;

II. zasądza od pozwanej K. F. na rzecz powoda Miasta S. W. kwotę 1.069,89 zł /jednego tysiąca sześćdziesięciu dziewięciu złotych osiemdziesięciu dziewięciu groszy/ wraz z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 63,92 zł – od dnia 01 kwietnia 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1005,97 zł – od dnia 01 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty;

III. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

IV. nie obciąża pozwanej kosztami procesu;

V. nakazuje pobrać od powoda kwotę 22,32 zł /dwudziestu dwóch złotych trzydziestu dwóch groszy/ na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie, tytułem odpowiedniej części nieuiszczonej opłaty od rozszerzonego powództwa.

Sygn. akt: I C 1261/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 07 lutego 2012 r. powód Miasto S. W. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej K. F. kwoty 2.111,47 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności poszczególnych kwot dochodzonych pozwem do dnia zapłaty.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Pismem z dnia 15 czerwca 2012 r. powód cofnął pozew w zakresie kwoty 1.041,57 zł i w tym zakresie wniósł o umorzenie postępowania /k. 28/.

Pismem z dnia 16 października 2013 r. powód rozszerzył powództwo do kwoty 1.786,22 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności poszczególnych kwot dochodzonych w postępowaniu do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

K. F. jest użytkownikiem wieczystym części nieruchomości gruntowej położonej w W. przy ul. (...) /okoliczność bezsporna/.

Stawka opłaty za użytkowanie wieczyste (347,19 zł) została wypowiedziana K. F. w dniu 11 lipca 2008 r., ze skutkiem od dnia 01 stycznia 2009 r. Wysokość nowej opłaty ustalono na poziomie 1.005,97 zł /k. 51/.

Na poczet opłat z tytułu użytkowania wieczystego ww. części gruntu K. F. dokonała następujących wpłat: w dniu 16 marca 2009 r. – 347,19 zł, w dniu 17 marca 2010 r. – 347,19 zł i w dniu 16 kwietnia 2012 r. – 347,19 zł /k. 11-13/.

W dniu 25 września 2012 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze oddało wniosek ((...)) K. F. o ustalenie niższej opłaty z tytułu użytkowania wieczystego części gruntu z uwagi na wniesienie go po upływie ustawowego terminu / k. 60/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o ww. dokumenty, których autentyczność nie budziła wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron procesu.

Sąd zważył, co następuje.

Przepis art. 232 § 1 k.c. stanowi, że grunty stanowiące własność Skarbu Państwa położone w granicach administracyjnych miast oraz grunty Skarbu Państwa położone poza tymi granicami, lecz włączone do planu zagospodarowania przestrzennego miasta i przekazane do realizacji zadań jego gospodarki, a także grunty stanowiące własność jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków mogą być oddawane w użytkowanie wieczyste osobom fizycznym, i osobom prawnym.

Przepis art. 238 k.c. stanowi nadto, że wieczysty użytkownik uiszcza przez czas trwania swego prawa opłatę roczną. Rozwinięciem tego unormowania jest przepis art. 71 u.g.n., który m. in. stanowi, że 1. za oddanie nieruchomości gruntowej w użytkowanie wieczyste pobiera się pierwszą opłatę i opłaty roczne.

Pozwana podniosła w niniejszej sprawie, że odwołała się od nowo ustalonej stawki opłaty z tytułu użytkowania wieczystego, stąd powinna uiszczać opłatę w dotychczasowej wysokości. Postępowanie administracyjne przed SKO zostało jednak zakończone rozstrzygnięciem niekorzystnym dla pozwanej, gdyż jej wniosek został oddalony, zaś pozew wniesiony w trybie art. 80 ust. 2 zd. drugie w zw.

z art. 78 ust. 2 u.g.n., został prawomocnie zwrócony (okoliczność znana Sądowi z urzędu ze sprawy tut. Sądu, sygn. akt: I C 2833/12).

Sąd umorzył postępowanie co do kwoty 1.041,57 zł, wobec cofnięcia ze skutkiem prawnym pozwu w tym zakresie (art. 355 § 1 k.p.c.).

Sąd zważył, że w sprawie niniejszej, zarówno pozew, jak również pismem z dnia 16 października 2013 r. powód dochodził od pozwanej odsetek ustawowych od dnia wymagalności poszczególnych kwot z tytułu użytkowania wieczystego. Jak wynika z przepisu art. 71 ust. 4 u.g.n. pierwszym dniem, od którego można naliczać odsetki za opóźnienie w płatności opłaty z tytułu użytkowania wieczystego, jest dzień 01 kwietnia roku, za który należna jest opłata. Oznaczało to, że powód nie dokonywał w sprawie kapitalizacji odsetek należnych od pozwanej w sytuacji, w której opłata z tytułu użytkowania wieczystego części gruntu była przez nią regulowana po upływie ustawowego terminu. Z tych względów Sąd nie podzielił „sposobu księgowania” wpłat pozwanej przedstawionego w pismach procesowych powoda.

Zdaniem Sądu zaliczanie poszczególnych wpłat pozwanej powinno było przebiegać następująco. Skoro powód dochodził od pozwanej kwoty 99,52 zł za

2009 r. /k. 3/, zaś pozwana uiściła kwotę 347,19 zł w dniu 16 marca 2009 r.

(tj. w ustawowym terminie), oznaczało to, że po jej stronie powstała nadpłata w wysokości 247,67 zł. Skoro zaś powód nie dokonywał kapitalizacji odsetek w sprawie, gdyż z jego ostatecznego stanowiska wynikało, że nadal dochodzi odsetek od dnia 01 kwietnia danego roku, kolejne wpłaty pozwanej (347,19 zł w dniu

17 marca 2010 r., 347,19 zł w dniu 16 kwietnia 2012 r. oraz ww. nadpłata za 2009 r. (247,67 zł) pomniejszyły opłatę należną za 2010 r., zgodnie z treścią przepisu

art. 451 § 3 k.c., który nakazuje zaliczać świadczenia dłużnika spełnione na rzecz wierzyciela na poczet świadczenia najdawniej wymagalnego. Kwota 1005,97 zł – 347,19 zł – 347,19 zł – 247,67 zł = **63,92 zł**. Od tejże zatem różnicy powód był uprawniony naliczać odsetki ustawowe od dnia 01 kwietnia 2010 r. Opłata za 2011 r., wraz z odsetkami od dnia 01 kwietnia 2011 r. (**1.005,97 zł**), była powodowi należna od pozwanej w całości.

Wszystkie powyżej wskazane kwoty po zsumowaniu to kwota zasądzona wyrokiem, tj. 1.069,89 zł. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu. Powód rozszerzył powództwo o kwotę 716,32 zł, zaś kwota zasądzona na jego rzecz od pozwanej to 1.069,89 zł. Powód wygrał zatem sprawę w 38%.

O kosztach orzeczono w oparciu o przepis art. 102 k.p.c. W toku rozprawy Sąd odmówił pozwanej zwolnienia od kosztów sądowych, gdyż pozwana przez cały tok procesu nie była obowiązana ponosić żadnych kosztów w sprawie. Ponieważ pozwana jest emerytką, jej dochody są niewielkie, zaś na rzecz pozwanego będzie obowiązana uiścić m. in. pełną opłatę z tytułu użytkowania wieczystego za 2011 r. wraz z odsetkami, Sąd odstąpił od obciążania pozwanej kosztami procesu.

W trybie art. 113 ust. 1 u.k.s.c. Sąd nakazał pobranie od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie pozostałej części opłaty od pozwu od rozszerzonego powództwa (62% z 36,00 zł = 22,32 zł).

Z przytoczonych wyżej względów Sąd orzekł jak w sentencji.